

MARINA RADMAN rođena je 27. kolovoza 1968. godine u Đakovu. Djetinjstvo je provela u Đakovačkim Selcima gdje je završila osnovno obrazovanje. Potječe iz siromašne obitelji s mnogobrojnim članovima. U cjelokupnoj teškoj situaciji srednju Ugostiteljsku školu završila je 1987. u Osijeku, a potom i srednju Ekonomsku školu u Vinkovcima 2007. godine. Živi i radi u Vukovaru od 1989. godine. Vukovar je njen grad koji gleda s posebnom ljubavlju. On je dio nje i dio njenog života koji je to bio prije Domovinskog rata i koji upotpunjuje njen život i danas. Kako se slikarstvom bavi godinu dana, na početku svoga predanog rada odabire upravo grad Vukovar i njegove motive koji ga čine i danas, kao i nekada, posebnim gradom sa svojim simbolima ljepote kakve je imao i u prošlosti. Kreativnost, aranžiranje, ručni radovi te slikarstvo su njen i Božji dar, ljubav i sreća. U tako kratko vrijeme svoga umjetničkog rada naslikala je 50-ak djela na koje je ponosna, koji joj daju snagu, volju i želju da se taj broj iz dana u dan povećava. Uz slikarstvo, bavi se i hortikulturom. U 2013. godini Turistička zajednica grada Vukovara prepoznala je ljepotu njene okućnice kada je na izboru za najljepšu okućnicu osvojila drugo mjesto.

IZLOŽBA

MARINA RADMAN

Slike

HRVATSKI DOM VUKOVAR
ČETVRTAK, 15. SIJEČNJA 2015. U 18.00 SATI

Marina Radman slika za oči i za dušu, u prvom redu za svoje oduševljenje spoznajom osobne autohtone likovnosti koju je dugo nosila u sebi. Kolorističkim vatrometom gradi formu realnih prepoznatljivih obrisa uljanim bojama, mrljama boja koje plove u okvirima realnog svijeta u zadanom slikarskom okviru. Ono što ona pokazuje na likovnim prvijencima još neizlaganim, preslikavanim sa starih vukovarskih razglednica potvrđuje njen dar za likovno stvaralaštvo i osjećaj za boju i formu bez obzira na to što još nisu postavljeni svi odnosi u realnom perspektivnom kontekstu.

Prema pejzažu ima dobar perceptivan odnos i uvijek, ako je u direktnom kontaktu s realnim ambijentom i mrtvim prirodom, za sada uglavnom cvijećem, neposrednija je i postiže bolje rezultate, ali još uvijek radi kao u nekakvom transu tek otkrivene spoznajne mogućnosti dočarane trodimenzionalnosti i urođene znatiželje za likovnim prikazom, za likovnim „otkrićem“ transformacije zaboravljajući sve ostale primjese likovne konstrukcije slike. To je dobar način i pohvalna osobina koju bi trebala i nadalje zadržati i onda kada usvoji konačnu abecedu građenja slike, tako da uključi sve ono do čega će svojim predanim radom i talentom zasigurno doći jer to pokazuje njenu zauzetost za slikarstvom koje je izbilo poput vulkanske magme na površinu zemlje. I kada jednog dana

bude „hladne glave“ promatrala svijet oko sebe uči će u tako fantastičan vokabular naoko jednostavnih – a tako fantastičnih likovnih rješenja kojih je običan svakodnevni život prepun.

Još i danas, što je vidljivo na ovim slikama „mrtvim prirodoma“ i pejzažima uz rijeku – radi u početnom zanosu i preuzima svu pažnju čarolija fokusiranog motiva na osnovni medij slikarstva, na osnovni sadržaj koji je očarava i koji je drži u međuzavisnom odnosu, što nije loše, ali potrebno je okrenuti se i drugim dijelovima slike, i drugom, onom istraživačkom dijelu sebe što se postiže neupitnim vremenskim odmakom. Treba progovoriti o cjelini likovne animacije u zadanom prostoru platna za što Marina ima osigurano vrijeme koje će donijeti i svu onu sakrivenu i naslućujuću energiju i snagu u divergentnim likovnim kreacijama koje se osjećaju i ovdje u prvotnome pokušaju vidljivo naglašene ali još uvijek sakrivene oku motritelja.

Marina Radman pokazuje široki angažman svoga interesa u likovnim opcijama i tragalački nerv u želji za spoznajom osobnog likovnog govora, da svoj pristup slikanju proširi i nadopuni autoriziranim inventivnim doživljajima.

Zdravko Dvojković, prof.
Muzejski savjetnik

U Vukovaru, 2. XII. 2014.